

Sygn. akt II K 1095/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 13 czerwca 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. P. (1) , s. Z. i U. z d. B. , ur. (...) w G. – D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 lipca 2017 roku w miejscowości W. ul. (...) , województwo (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I- 0,30 mg/l , II -0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. P. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu P. P. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 lipca 2017 r. do dnia 13 czerwca 2018 r.;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego P. P. (1) z na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1095/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2017 roku około godziny 19.15. w miejscowości W. , woj. (...) na ul (...) poruszający się radiowozem oznakowanym patrol policji w składzie sierż. szt. P. M. i st. post. A. P. zauważyli pojazd mechaniczny samochód marki M. o nr rej. (...) który jechał ul. (...) i następnie zaparkował pod sklepem (...). Kierowca tego samochodu zostawił go z wtłoczonym silnikiem i grającą głośno muzyką i wszedł do sklepu (...) na zakupy. Po chwili kierowca tego samochodu wyszedł ze sklepu niosąc w siatce butelkę piwa i wszedł do samochodu marki M. o nr rej. (...) i rozpoczął manewr

cofania na ul. (...) . Po tym jak samochód marki M. o nr rej. (...) wycofał częściowo na ul. (...) został zatrzymany przez patrol policji w składzie sierż. szt. P. M. i st. post. A. P. do kontroli drogowej .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony P. P. (1) od którego wyczuwalna była woń alkoholu .

Oskarżony P. P. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alcolmow z wynikiem pozytywnym . Następnie na miejscu interwencji oskarżony P. P. (1) został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 30 lipca 2017 r. o godzinie 19:15 stężenie 0,30 mg/l , zaś w drugiej próbie wykonanej w dniu 30 lipca 2017 r. o godzinie 19:31 stężenie 0,30 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 3) . Następnie oskarżony P. P. (1) został przewieziony do KP w W. , gdzie został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 30 lipca 2017 r. o godzinie 19:47 stężenie 0,22 mg/l alkoholu wydychanego powietrza , w drugiej próbie wykonanej w dniu 30 lipca 2017 r. o godzinie 19:52 stężenie 0,22 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 5) .

A. i (...) którymi wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 4 i k. 6-7) .

P. P. (1) ma ukończone 28 lat, jest kawalerem , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 2000 zł , nie był karany (k. 89) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. P. (1) (k. 23 i 96) , zeznań świadka : A. P. (k. 28 i k. 97) , notatki urzędowej (k. 1, k. 2 , k. 31) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego k. 3, k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 4, k. 6 - 7) , oświadczenia (k. 9, k. 10) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 18) , karty karnej (k. 29, k. 89) , danych osobo – poznawczych (k. 30) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 85-87) .

P. P. (1) stanął pod zarzutem , iż w dniu 30 lipca 2017 roku w miejscowości W. ul. (...) , województwo (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I- 0,30 mg/l , II -0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ,to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony P. P. (1) podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 23) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony P. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w dniu 30 lipca 2017 r. spożywał alkohol w postaci piwa na plaży w N. . Następnie po 2 godzinach wsiadł do samochodu i pojechał z N. do W. do sklepu. Gdy wychodził ze sklepu w W. i uruchomił samochód i włączył bieg wsteczny został zatrzymany przez patrol policji (k. 96) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. P. (1) złożonym w na rozprawie przed Sądem za wyjątkiem niewielkiej części w której stwierdził iż nie rozpoczął manewru cofania zanim podszedł do niego policjant i włączył tylko bieg wsteczny . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka : A. P. (k. 28 i k. 97) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 2 , k. 31) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego k. 3, k. 5) i świadectwa wzorcowania (k. 4, k. 6- 7)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. P. (1) odnośnie faktu iż nie rozpoczął manewru cofania zanim podszedł do niego policjant w, łączył tylko bieg wsteczny. Należy wskazać iż z zeznań świadka A. P. wynika iż przed zatrzymaniem oskarżony rozpoczął swoim samochodem marki M. o nr rej. (...) manewr cofania (k. 28 i k. 97) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. P. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka A. P. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego . Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres

swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Z zeznań świadka A. P. – funkcjonariusza policji z KP w W. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa w dniu 30 lipca 2017 r. samochodu marki M. o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego P. P. (1) . Z zeznań świadka A. P. wynika iż dniu 30 lipca 2017 roku około godziny 19.15. w miejscowości W. , woj. (...) na ul (...) poruszający się radiowozem oznakowanym wspólnie z sierż. szt. P. M. zauważyli pojazd mechaniczny samochód marki M. o nr rej. (...) który jechał ul. (...) i następnie zaparkował pod sklepem (...). Kierowca tego samochodu zostawił go z włączonym silnikiem i grającą głośno muzyka i wszedł do sklepu (...) na zakupy. Po chwili kierowca tego samochodu wyszedł ze sklepu niosąc w siatce butelkę piwa i wsiadł do samochodu marki M. o nr rej. (...) i rozpoczął manewr cofania na ul. (...). Z dalszych zeznań świadka A. P. wynika iż po tym jak ten samochód rozpoczął manewr cofania podjęli interwencje wobec kierowcy tego samochodu . W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony P. P. (1) od którego wyczuwalna była woń alkoholu , dlatego został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alco-blow z wynikiem pozytywnym . Następnie na miejscu interwencji oskarżony P. P. (1) został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) i miał w pierwszej badaniu 0,30 mg/l , w drugim badaniu 0,30 mg/l alkoholu wydychanego powietrza . po wykonaniu czynności na miejscu zdarzenia oskarżony P. P. (1) został przewieziony do KP w W. gdzie został podany banii na urządzeniu (...) (k. 28 i k. 97).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołom badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 3 i 5), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

W niniejszej sprawie Sąd w trybie art. 388 k.p.k. za zgodną stron przeprowadził postępowanie dowodowe tylko częściowo .

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony P. P. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony P. P. (1) po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami (...). Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,30 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (I i II próba badania urządzeniem (...)) (k. 3). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony P. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony P. P. (1) kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki M. o nr rej. (...) na ulicy (...) w miejscowości W., woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości W., woj. (...) po której oskarżony P. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki M. o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222).

Należy wskazać iż oskarżony P. P. (1) na rozprawie przed Sądem przyznał zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż jechał tym samochodem z miejscowości N. do miejscowości W., gdzie został zatrzymany przez policję a wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa (k. 96). Fakt ten potwierdzają zeznania świadka A. P. (k. 28 i k. 97) i dokumenty w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 2, k. 31), protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego k. 3, k. 5), świadectwa wzorcowania (k. 4, k. 6 -7) i oświadczenia (k. 9, k. 10).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego P. p. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu P. P. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony P. P. (1) narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony P. P. (1) wielokrotnie naruszył przepisy ruchu drogowego i był już ukarany między innymi za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. . Fakt ten wynika wprost z Informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 85-87).

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony P. P. (1) nie był dotychczas karany (k. 89).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. P. (1) karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego P. P. (1) kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną.

Orzekając wobec oskarżonego P. P. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem, iż okres 3 lat jest wystarczający dla

spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu P. P. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 lipca 2017 r. do dnia 13 czerwca 2018 r..

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego P. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.k. Sąd zwolnił oskarżonego P. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.